

KUVATAITEEN SYVENTÄVIEN*
OPINTOJEN PORTFOLIO

Sara Hilden -akatemia 2026

Aino Tulasalo*

"Yli"

Ohjaajat: Riikka Ajanki ja Anni Toivonen

Sisällysluettelo

1. Minä ja taide
2. Oma taiteen kulutus
3. Mun lempitöitä tällä hetkellä
4. Nykyhetki vs perusopintojen loppu
5. Minä kuvantekijänä
6. ——— || ———
7. Minä -kollaasi
8. ——— || ———
9. Taidesuhde
10. ——— || ——— -kollaasi
11. Syventävät opinnot
12. ——— || ———
13. ——— || ———
14. ——— || ———
15. Päättötöiden aihe, tekniikka, tavoitteet
16. Prosessini
17. ——— || ———
18. ——— || ———
19. Itsearviointi

MINÄ JA TAIDE

Olen ollut Sara Hildenillä nyt kahdeksan vuotta eli vuodesta 2018 lähtien, jolloin vaihdoin tänne Käsitölkoulu Näpsästä. Olen ollut täällä ns. yhden lisävuoden, koska olin vaihdossa lukion kakkosen syksyn ja keväälle otin ekstratyöajan syventäviä opintoja. En ainakaan tällä hetkellä herrasta varsinaisesti kuvataidetta isompien projektien muodossa kuvastokoulun ulkopuolella, mutta se on silti tärkeä osa mun elämää ja päivittäin kyllä piirtelen jotain pientä. Pienenä mun unelma-ammatti oli taiteilija ja elokoulussa se vaihtui arkkitehtiin. Lapsesta asti olen ollut taiteellinen ja luova, tehnyt käsitteitä kortteja kavereille ja piirustuksia sukulaisille. Kulutan nukuvaankin paljon taidesisäntöä esim. sosiaalisessa mediassa ja ympäröin itseäni taiteella. Kirjoitan paljon päiväkirjaa, ja mun vihoissa on usein kansissa eri taideteoksia, joista tykkään. Koristelen myös vihkojen kansia ja askartelen päiväkirjojen sivuille kaikenlaista. Rakastan kollassien tekemistä ja mulle onkin vuosien varrella kertynyt laathkoihin laaja kokoelma koristepapereita, lehdistä leikettyjä kuvia, piirustuksia, pitsiä ja tarroja. Lapsesta asti mulle on säilynyt tapa piirtää tai tehdä väreillä kirjoja aina kun jokin asia ehdistää.

OMA TAITEEN KULUTUS

Etsin taidetta kaikkialta ympärillä ja nyt lopputyötä tehdessä oon huomennut, että kiinnittän huomiota piirtämiini murtoihin. Olen viime vuosien aikana alkanut käyttämään somealustoja ja varsinkin instagramia itseilmaisun välineenä, ja päivittelenkin sinne aika aktiivisesti. Julkaisen feediin yksittäisiä kuvia tai kokoelmia, mutta pääpaino mulla on tällä hetkellä storyissa, joista teen kollasimaisia ja laitan mukaan myös musiikkia. Oon kotonakin ympäröinyt itteni omalla ja muiden taiteella, ja mulla on huoneessa yks seinä tällainä mun töitä ja soittoita löytyy meillä ympäri kotia.)

Käyn taidenäyttelyissä aina, kun siihen tulee inspiraatio ja gallerioissa varstinkin lomalla, mutta myös Suomessa poikkean välillä extempore kiinnostavan näköisissä näyttelyissä. Viimeksi kävin taidenäyttelyssä pääsiäislomalla Italiassa ja sitä ennen viimeksi Viikissä vierailukäyntinä mulla on Ateneum, Tampereen taidemuseo ja Fondation Beyeler Sveitsissä. En seuraa ketään yksittäistä taiteilijata sosiaalisessa mediassa, mutta algoritmit tuputtaa mulle siltä aika taidepainotteista sisältöä.

MUN LEMPITÖITÄ TÄLLÄ HETKELLÄ

NYKYHETKI VS PERUSOPINTOJEN LOPPU

Perusopintojen portfolioa lukiessa pystyn tunnistamaan mun vastauksissa paljon samaa kuin nykyäänkin, mutta huomaan myös oppineeni paljon uutta. Taidelasitukseni on laajentunut kesiluvun jälkeen ja olen kehittänyt myös ajattelun taidot, jonka takia huomaan nyt pystyväni tekemään tarkempia havaintoja itsestäni ja taiteesta kuin silloin. Pystyn samaistumaan edelleen kirjoittamaani siitä, että olen aina ollut harkkijainen, inspiroitunut ympäristöstäni ja käytän taidetta apuna tunteiden käsittelyssä. Vapoaikalla teen tällä hetkellä samantyyliä viikkoja, kuin peruskoulussa tehtiin.

Nykutaiteen kurssin aikana ymmärsin taiteen käsitteen laajuuden aineellisten töiden ulkopuolelta, opin enemmän siitä mistä itse pidän ja mun oma tyyli vahvistui. Oon perusopintojen jälkeen löytänyt uusia taiteilijoita ja käynyt paljon taidenäyttelyissä. Erityisesti mihun teki vaikutuksen Lee Bullin näyttely Sara Hilden taidemuksessa ja kävin siellä kaks kertaa. Aloin perusopintojen jälkeen ottamaan fosi paljon kuvia kaikesta mun ympärillä ja sen kautta aloitin digitaalisen itseilmaisun.

Vaihdolla oli iso merkitys koko mun elämään ja asenteisiin, mutta myös mihun taiteilijana. Keräsin siellä välttämättä itsevarmuutta olla oma itteni ja ilmaista itteäni vahvemmin. Kokeilin uusia tekniikoita, oikeasti nautin taiteen tekemisestä ja sain nähdä toisen kulttuurin kuvio-opetusta, mikä oli ihan mahtavaa. Saksalaisilla oli ihan eri tavalla taiteen teoriaopetusta ja siellä olis voinut kirjoittaa kuviksen. Mulla oli siellä kuvio yhtenä pääaineena, joten opetusta oli paljon. Syksyllä pääpaino oli käytännön tekemisellä, mutta ehin myös kirjoittaa yhten teoria-kokeen, joka koostuu taideteoksen ja sen symboliikan analysoimisesta. Fondation Beyelerissa olin vaikuttunut Monet'n, Monet'n, Picasson ja Cezannen töiden näkemisestä samassa paikassa. Kävin kaks kertaa Motissen näyttelyssä.

Tällä hetkellä pohdinnoissani on se, että lähdenkö opiskelemaan luovaa eloa, vai helvanko pitää kuvataiteen vain harrastuksena.

MINÄ KUVANTEKIJÄNÄ

Lähiaikoina mua on kiinnostanut tosi paljon asiat, joista tykkäisin lapsena ja niihin lukeutuu myös taide. Kuvataiteen lisäksi itämaan itäisiä myös vähästä pukeutumisesta avulla ja siinä mua innostaa tällä hetkellä designin vaatteet, joita elokouluksissakin pidän, värin rohkea käyttö, näyttävät kuosit, keuhollisuus, raidat, pitsi ja kaikki kiiltävä. Näitä kaikkia on mun mielestä näkyvissä myös mun kuvataiteissa läpi vuosien.

Tykkään oikeastaan ihan kaikenlaisen kuvataiteen tekemisestä, sekä koku-, että kolmiulotteisesta, abstraktista ja realistisesta. Rakastan uusin tekniikoiden ja materiaalien kokeilemistä, mutta eihän polaan useimmiten piirtämisen tai kuvauksen pariin, jotka molemmat on mulle lähellä sydäntä. Keuhista eniten tykkään kolmasimulaisista töistä, joissa on yhdistelty eri tekniikoita ja materiaaleja. Oon perfektionisti iällä peellä ja se näkyy työskentelyn aikana hitaana ja tarkkana tekemisessä. Rakastan näppöä pikku yksityiskohtia, joskus litäällisyyksiinkin seakko. Taide on mulle kuitenkin seklämän osa-alue, jolla parhaiten pystyn päästämään irti täydellisyyden tavoittelusta ja antaa vaan mennä.

Kuvataiteen tekemiseen mua inspiroi ehdottomasti eniten luonto, ja mun mielestä se on hyvin näkyvissä mun töissä yleisesti. Toisena inspiraation lähteenä toimii ihmiset ja asiat mitä ympärillä.

Pääsen lähes poikkeuksetta teidetto tehdessä flowtilaan, jossa pystyn nauttimaan täysillä. Se on mulle turvasatama, jossa pääsen nollaan päin tai purkamaan ajatuksia. Kuuntelen mielestäni musiikkia tai podcasteja taidetta tehdessä, mutta tykkään myös olla ihan vaan hiljaisuudessa. Mulle on tosi tärkeää päästä ilmaisemaan itsetäni. Koen, että itseilmaisu on kaikkien ihmisten perustarve ja mulle se pääkeino on aina ollut kuvataide. Nukukseni mä ilmaisen itsetäni eniten mun taiteen istuulin avulla ja tuntuu, että oon näissä molemmissa löytänyt vahvasti oman jutun.

I AM A MUSEUM
OF EVERYTHING
I'VE LOVED

TAIDESUHDE

Jokaisessa ystäväkirjassa, jonka on täyttänyt, on nimennyt mun isoinnaks esikuvaks mun töihin Erija, joka on myös mun taidesuhteen kehittymisen merkittävin vaikuttaja. Pienenä maalattiin ja tehtiin sarjottia yhdessä. Halusin olla isoka kuin Erija ja olla myös taiteilija. Edelleenkin Erija on mun isoin esikuva taitehtekijänä, sekä elämästä yleisesti. Käsin tehdyistä kortteista, linnoista, Astrid Lindgrenistä, peileistä, hevosista, villasukista, oranssista ja runokirjosta tulee aina mieleen mun täti.

Erija loi mulle pienerä turvallisen ja kannustavan tilan luoda teidetta. Vois sanoa, että mun taidekäsitös pohjautuu tähän ja siihen mielikuvaan, mikä mulla oli mun tädistä pienerä. Viimeaikoina on huomannut tyykkääväni taiteessa jota nään, niistä peruspiireistä, joista mun taidesuhde on muodostunut.

SYVENTÄVÄT OPINNOT

Tavoitteina syventäviin opintoihin olin ennen niiden alkua kirjannut itseni näköisen taidteen tekemisen ja sen tekemisestä nauttimisen. Halusin oppia lisää arkkitehtuurista ja itseilmaisusta, sekä vaikuttaa töilläni. Syventävien alussa alkaneen arkkitehtuurikurssin jätin kesken, joten arkkitehtuuritöitä ei toteutunut ja ammattihaku nyutenkin siirtyi enemmän taka-alalle. Päätevoitteet kuitenkin toteutuivat ja tuntuu, että ne olivat isoina teemoina koko syventävien opintojen ajan, vaikka olen ollut muistanut kirjoittaneeni niitä. Taidteen avulla vaikuttamisesta sain maistiaisen nykytaidekursseilla, mutta hirveästi omissa töissäni muilla kursseilla. Yhteiskunnallisesti kantavien töiden tekeminen kiinnostaa edelleen ja se voisi olla hyvä tavoite tulevaisuudelle.

Syventävien opintojen aikana tehdystä töistä mikään ei oo erityisesti jäänyt mieleen, mutta kerämyksen töistä ja värin on aikana tehdystä moni on esillä mun huoneessa. Kaikilla eri kursseilla huomasin selkeän oman tyylin ja sain varmistusta siitä, mikä on mua. En käsitellyt kurssien aikana tietoisesti mitään aiheita, vaan tein omaan silmään kauniita töitä, joissa kuitenkin toistu usein luonto- ja ihmisaiheet. Syventävien aikana mun tekemisestä ei muodostunut teemoja, vaan enemmänkin käsitys omista taidoista ja itsestä kuvantekijänä.

22 syksy - keramiikka 1

En muista kurssilta oikeastaan muuta kuin rikkiin tulleeseen veahteranlehtikulhon, jonka lehdet päädyin lasittamaan yksittäin.

23 kevät - maalaus 1

Tein töitä pääasiassa akryyleillä tai sekatekniikalla. Maalasin paljon ihmisiä. Tein kaksi omakuvaa ja oman version eräästä lempiteoksestani.

23 syksy - piirustus 2-3

Tein töitä monilla eri tekniikoilla, joista osa oli minulle täysin uusia, kuten muste, jota päädyin myöhemmin käyttämään myös vapaa-ajalla ja kotilun kuvistuttuneilla. Perheitten on jäänyt mieleen ihmisen piirtäminen elävästä mallista.

24 kevät - nykytaide

Meillä oli kiva porukka kursilla ja oli mukava
mielisiä vaihteeksi vähemmän konkreettisia
asioita kuvataiteeseen liittyen, osallistua
yhteisprojektiin ja laajentaa omaa
taidekäsitustöitä.

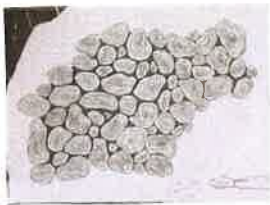

25 kevät - keramiikka 2-3

Tykkäsin kurssista tosi paljon ja
pääsin haastamaan itteni uusten
tekniikoiden parissa. Suunnittelin
omia töitöni tarkemmin ja pääsin
perehtymään prosesseihin
tuotevalmistuksen taustalla.

Syventävien opintojen aikana vapaa-ajallani tekemiä töitä

PÄÄTTÖTYÖN AIHE, TEKNIikka, TAVOITTEET

Mun lopputyön aiheeksi valikoitui pitkän pohdinnan jälkeen mun taissasyyksyiden vaihtokokemus Saksassa ja teemoina teoksen taustalla on kaavu jobman identiteetin kehittyminen. Nimen työlle keksin vasta työskentelyn loppupuolella. Materialeja pyörittelin varmankin yrittä pitkään kuin aiheettakin, koska innostavia tekniikoita oli liikaa. Lopulta sain tehtyä rajauksen puukyniin, mutta päätin myös pitää sekatekniikan mahdollisuuden auki.

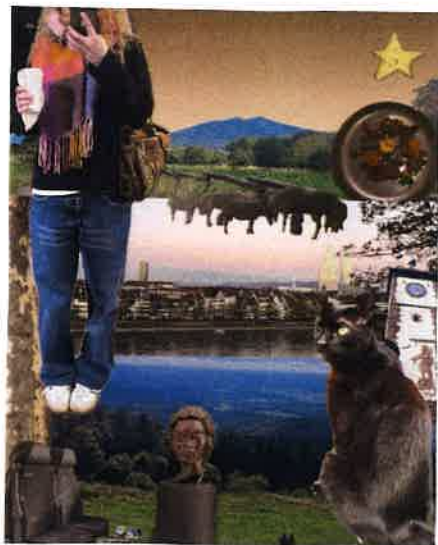
Työn aloittamisen aikoihin kirjoitin tavoitteiksi:

1. Onnistunut aikataulukutus - työ ei jää viime tippaan ja saan nauttia prosessista ilman stressiä.
2. Vaihtokokemus uudella tavalla - saan käyttäjä kokemuksieni löpi ja nostajaisoida.
3. Piirustusrotiinini ylläpito - kun pääsen työntöossa vauhtiin, piirtäminen tulee automaattisesti osaksi väkää - voin kehittäjä

PROSESSINI

Suunnittelu oli minut tunteja pisimmään ajan tarvitseva vaihe työssä. En suksella moinnut keksiä yhtään, mistä lopputyön tekisin. Oli liikaa ideoita ja teknikoita, jotka kiinnostivat. Kun vihdoin päädyin tähän aiheeseen, tuntui, että kaikki loksalti paikoilleen ja sain yhdistettyä montaa asiaa alkuperäisestä ideoinnistani.

Suunnittelu ei kuitenkaan loppunut vielä aiheen keksimiseen, vaan myös ulkoasu oli mietittävä. Yritin ensin fyysisiä suunnittelua tulostettujen kuvien avulla, mutta se oli niin aikavetä, että päädyin tekemään vaihtoehtoiset suunnitelmat canvasilla.

Karkeat hahmotelmat tein piirtoheittimen avulla, jonka jälkeen hiomin niitä yksityiskohtaisemmiksi. Yleensä tykkään tehdä vain yhtä asiaa kerrallaan, mutta tätä työtä tehdessä huomasin nopeasti, että vaihtelu toimi kärsivällisyyden ylläpitämiseen ja kokonaisuuden hahmottamiseen. Teipumukseni perfektiönismiin ja pikkutarkkuuteen näkyi alussa hitautena ja turhan verovaisena tekemisena.

Työskentely eteni hitaasti, mutta yhtenä tavoitteena oli tekemisestä nauttiminen ja se oli prioriteetti, josta pidin kiinni. En halunnut työn tekemisestä tulevan minulle mitään muotoa kuormittavaa tai stressaavaa, muun elämän ollessa sitä. Oli ihana tulla kuviskoululle piirtämään flowtilaan tunneiksi kuulokkeet korville ja heittää aivot narikkaan. Käytin kylläkin aikoa usein hyödyksi vo-lukemiseen ja kuuntelin kirjoitusaiheisiin liittyviä podcasteja.

Maaliskuussa tajusin, että alkaa demään kiire ja työhön on tehtävä muutoksia, jotta se ehtisi vielä keuhollä valmiiksi. Olin myös hetken ajoin ensi lukuvuodelle pidensimiseen, mutta pohdinnan jälkeen tiesin haluevari saada työn valmiiksi nyt. Onneksi olin pitänyt tämän tilanteen varalta mielessä varesbunnitelmaa, koko prosessin ajan. Päätin, että paras ratkaisu tilanteeseeni olisi teostan muuttaminen kokonaan yksiväriseksi (kultaiseksi), pelkän väritaidon sijaan, ja keskittyä yksittäisten elementtien tekemiseen.

Työskentelyn loppupuolella tein noin viiden viikon kirin ja kävin keski viikkojen ja perin viikonloppukerran lisäksi useita kertoja viikossa tekemässä työtä. Kuvistokoululla ramppeaminen alkoi hetken kuluttua rämpyttämään ja siirsin työn loppuajaksi kotiin keittiön pöydälle. Todellinen loppulähti tapahtui vasta tökkökuvan puolella ja tein työtä päivittäin tunteja. Tein viimeisiksi päivinä ajan puuttokseen vuoksi pieniä muutoksia, pääasiassa vähensin yksityiskohdita ja tein osan kohdista vähän korkeammalla kuin suunnittelin.

Työ eteni jokseenkin alkuperäisen suunnitelman mukaan, mutta osaksi se muuttui enemmän yksinkertaistetuksi suunnitelman näköiseksi, jonka oli suksullä tehty. Tekniikan ja sisällön kanssa ei tullut ongelmia prosessin aikana, vaan olin tyytyväinen valintoihini. Iso pinta puukynällä oli mielestäni sopiva haaste. Muut elämän osa-alueet, kuten koulu ja sosiaaliset suhteet menivät usein lopputyön tekemisen edelle, joka oli osasyy lopun kiireeseen. Tiesin, että suunnitelmäni oli kunnianhimoinen, mutta tiesin myös, että selviäisin siitä. Tekemäni muutokset osoittautuivat loppujen lopuksi hyväksi valinnoiksi ja kokonaisuudesta tuli enemmän itseni näköinen, kuin alkuperäinen suunnitelma olisi ollut. Työ valmistui lopulta reilun viikon ennen näyttelyn avajaisia.

ITSEARVIOINTI

Helppointa ja parasta prosessissa oli itse työn tekeminen ja siihen uppoutuminen. Nautin työn tekemisestä ja se sujui helposti, vaikkakin paikoin hitaasti. Vaikeinta lopputyöprosessissa oli suunnittelu ja ulkopuolisten paineiden ja stressin poissulkeminen. Työn tekemisen tuntu aloitakseni epätoivoiselta, mutta se alkoi nopeasti sujua. Asia, jonka tein toisin on idean keksiminen nopeammin, jonka kautta olisin päässyt aloittamaan tekemisen aiemmin, mutta kaipasin suksulla asian hauduttelua. Aihe- ja materiaalivalinnat onnistuivat mielestäni hyvin ja olen tyytyväinen kaikkeen tekemääni. Eniten olen tyytyväinen sille, että osasin päässäni enstää lopputyöskuplani muusta elämästä ja siitä, että pystyin viimeiset viikot tekemättä nauttimaan työn tekemisestä ilman paineita.

Prosessin alussa asetetut tavoitteet toteutuivat kaikki mielestäni hyvin. Minä todella nautin tekemisestä ilman stressiä ennen loppukiriä. Ajattelu ei täysin onnistunut niin, ettei työ olisi jäänut viime tippaan, mutta toisaalta se olisi voinut jäädä viimeisellekin päivälle :) Priorisoin tavoitteista eniten nauttimista, joka omalta osaltaan vaikutti lopun kiireeseen. Tavoite piirustusritiin ylläpidosta onnistui odotetusti hyvin ja piirsin useammin kuin kerran viikossa, mitä ei lopputyö ennen ollut tapahtunut. Koen, että kehityin, tekemisestä tuli ainakin automatisoituneempaa ja nopeampaa. Vaihtokokemusta sain käsiteltynä työntöön aikana ja pääsin haikailemaan takaisin Saksaan.